

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2102/2025
30.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ...и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против тужене Трговинско-угоститељске школе „Тоза Драговић“ у Крагујевцу, чији је пуномоћник Славен Ковачевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о изрицању дисциплинске мере, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2391/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 30.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2391/24 од 16.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2391/24 од 16.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 564/24 од 23.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и поништено као незаконито решење директора тужене број .../... од 17.11.2021. године и решење школског одбора тужене број .../... од 23.12.2021. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ББ и поништено као незаконито решење директора тужене број .../... од 17.11.2021. године и решење школског одбора тужене број .../... од 23.12.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 548.437,50 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2391/24 од 16.01.2025. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражено да се поништи као незаконито решење директора тужене број .../... од 17.11.2021. године и решење школског одбора тужене број .../... од 23.12.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље ББ којим је

тражено да се поништи као незаконито решење директора тужене број .../... од 17.11.2021. године и решење школског одбора тужене број .../... од 23.12.2021. године и обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде парничне трошкове од 412.875,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужиоци због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је поништај решења којима су тужиоцима изречене дисциплинске мере о новчаном кажњавању, а другостепеном одлуком захтев тужилаца је одбијен као неоснован. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Поред тога, ревизија тужилаца је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка, али то не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, па је из ових разлога одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.01.2022. године, ради поништаја решења о изреченим дисциплинским мерама новчаног кажњавања.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужиоци траже заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је другостепени суд, одлучујући о жалби тужене, преиначио првостепену пресуду. Међутим, ревизија није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се ова одредба може применити само у случају када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, односно у случају када је реч о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побигани део правноснажне пресуде испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**